

Марийка. Така зеръ; завчера излѣзе гола на пжтя. Ами нѣмали нѣщо да прѣдпишите, г-нѣ докторе?

Асѣнь. Не, не, г-жа Марийке! Азъ сѣмъ противъ лѣкарствата. Моя учитель ме е училъ, че не трѣбва да се трови дѣтския организъмъ съ разни *хинини* и др. подобни *медикаменти*. Тя сама ще оздравѣе. Азъ сѣмъ напълно увѣренъ въ това. Най-добрѣ ще направите да и дадете малко *горещъ чай* и нищо друго—само *горещъ чай*! Турете ѝ топла тухличка на краката! Това е достатъчно! Може да ѝ турите и *хардалъ* на гърба. А най-важното е—да пази стаята. Азъ утрѣ пакъ ще дойда да я прѣгледамъ. Сбогомъ, г-жа Марийке! (Подава ржка).

Марийка. (Като се ржвува). Сбогомъ, г-нѣ докторе! Благодаря ви, че ме поуспокоихте; азъ се бѣхъ много уплашила!

Асѣнь. О, не се безпокойте, не се безпокойте! Нѣма нищо *сериозно*. Азъ сѣмъ всѣкога откровенъ . . . Сбогомъ!

Марийка. Сбогомъ!

(Завѣсата пада).

